

✧ Texty na tento týden – 1K 10:1–13; Gn 2:24; 1K 13:4–8; 1S 1:27; Ž 71; 1K 15:24–26

✧ Základní verš

„Před ním [Hospodinem] půjde spravedlnost a on bude kráčet její cestou.“ (Ž 85:14)

Život je plný změn. Vše se ustavičně mění. Jediné, co se nemění, je realita toho, že se vše mění. Změny jsou vlastně součástí a podstatou naší existence. Dokonce i fyzikální zákony nám říkají, že změna je základním jevem reality.

Změny přicházejí do života často neočekávaně. Vše jako by se odehrávalo všedně a jednotvárně, když nás najednou a nečekaně zaskočí změna.

Někdy však vidíme, že se změna blíží. Jsme na ni předem upozorněni, vidíme znamení a ukazatele, které nám dávají najevo, že změna nastane. Když se to děje, je moudré začít se připravovat na to, co přichází. Některé změny můžeme očekávat a je dobré se na ně opravdu co nejlépe připravit. Mezi životní události, které se dají očekávat a které s sebou přináší velké změny, patří mimo jiné sňatek, narození dítěte, stáří a dokonce i smrt.

Pravdou je, že nežijeme v izolaci. Znamená to, že změny, které přicházejí do našeho života, mohou mít obrovský vliv i na celé naše rodiny. A naopak, změny, které se odehrávají v našich rodinách, výrazně ovlivňují náš osobní život.

Tento týden se budeme věnovat některým změnám, které dříve či později nějakým způsobem vstoupí do života většiny z nás a ovlivní i život naší rodiny.

✧ Týden ve zkratce:

- Nepřípravenost
- Příprava na manželství
- Příprava na rodičovství
- Příprava na stáří
- Příprava na smrt
- Podněty k zamyšlení

NE 14. dubna – Nepřípravenost

1K 10:12-13 „¹²A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. ¹³Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“

Ř 3:23 „Není totiž rozdílu: všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“

1K 10:1-13 „¹Chťel bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, ²všichni byli křtem v oblaku a moři spojení s Mojžíšem, ³všichni jedli týž duchovní pokrm ⁴a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. ⁵A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť ‚poušť byla poseta jejich těly‘. ⁶To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. ⁷A také nebudte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: ‚Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.‘ ⁸Ani se neoddávejme smilstvu jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třicet tisíc. ⁹A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich, a hynuli od hadího uštknutí, ¹⁰ani nereptejte jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhubcem. ¹¹To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. ¹²A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. ¹³Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“

Sk 5:1-10 „¹Také nějaký muž, jménem Ananiáš, a jeho manželka Safira prodali svůj pozemek. ²Ananiáš si však s vědomím své ženy dal nějaké peníze stranou, zbytek přinesl a položil apoštolům k nohám. ³Ale Petr mu řekl: ‚Ananiáši, proč satan ovládl tvé srdce, že jsi lhal Duchu svatému a dal stranou část peněz za to pole?‘

⁴Bylo tvé a mohl sis je přece ponechat; a když jsi je prodal, mohl jsi s penězi naložit podle svého. Jak ses mohl odhodlat k tomuto činu? Nelhal jsi lidem, ale Bohu!“ ⁵Když to Ananiáš uslyšel, skácel se a byl mrtev; a na všechny, kteří to slyšeli, padla velká bázeň. ⁶Mladší z bratří ho přikryli, vynesli a pohřbili. ⁷Asi po třech hodinách vstoupila jeho žena, netušíc, co se stalo. ⁸Petr se na ni obrátil: „Pověz mi, prodali jste to pole opravdu jen za tolik peněz?“ Ona řekla: „Ano, jen za tolik.“ ⁹Petr jí řekl: „Proč jste se smluvili a tak pokoušeli Ducha Páně? Hle, za dveřmi je slyšet kroky těch, kteří pochovali tvého muže; ti odnesou i tebe.“ ¹⁰A hned se skácela u jeho nohou a zemřela. Když ti mládenci vstoupili dovnitř, našli ji mrtvou. Vynesli ji a pohřbili k jejímu muži.“

Gn 16:1-6 „¹Sáraj, žena Abramova, mu nerodila. Měla egyptskou otrokyni, která se jmenovala Hagar. ²Jednou řekla Sáraj Abramovi: „Hle, Hospodin mi nedopřál, abych rodila, vejdi tedy k mé otrokyni, snad budu mít syna z ní.“ Abram Sárajiny rady uposlechl. ³Vzala tedy Abramova žena Sáraj svou otrokyni, Hagaru egyptskou, deset let po tom, co se Abram usadil v kenaanské zemi, a dala ji svému muži Abramovi za ženu. ⁴I vešel k Hagar a ona otěhotněla. Když viděla, že je těhotná, přestala si své paní vážit. ⁵Tu řekla Sáraj Abramovi: „Mé přikolí musíš odčinit. Sama jsem ti dala svoji otrokyni do náruče, ale ona, jakmile uviděla, že je těhotná, přestala si mě vážit. Ať mezi mnou a tebou rozsoudí Hospodin.“ ⁶Abram Sáraji odvětil: „Hle, otrokyně je v tvých rukou, nalož s ní, jak uznáš za dobré.“ Od té doby ji Sáraj pokouvala tak, že Hagar od ní uprchla.“

Mt 20:20-22 „²⁰Tedy k němu přistoupila matka synů Zebedeových se svými syny, klaněla se mu a chtěla ho o něco požádat. ²¹On jí řekl: „Co chceš?“ Řekla: „Ustanov, aby tito dva moji synové měli místo jeden po tvé pravici a druhý po tvé levici ve tvém království.“ ²²Ježíš však odpověděl: „Nevíte, oč žádáte. Můžete pít kalich, který já mám pít?“ Řekli mu: „Můžeme.““

PO 15. dubna – Příprava na manželství

1K 13:4-8a „⁴Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. ⁵Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráždit, nepočítá křivdy. ⁶Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. ⁷Ať se děje cokoli, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. ⁸Láska nikdy nezanikne...“

Gn 2:24 „Proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem.“

Mt 19:5 „A řekl: „Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo;“

Mk 10:7 „Proto opustí muž svého otce i matku a připojí se k své manželce.“

Ef 5:31.32 „³¹Proto opustí muž otce i matku a připojí se k své manželce, a budou ti dva jedno tělo. ³²Je to velké tajemství, které vztahují na Krista a na církev.“

L 14:28-30 „²⁸Chce-li někdo z vás stavět věž, což si napřed nesedne a nespočítá náklad, má-li dost na dokončení stavby? ²⁹Jinak – až položí základ a nebude moci dokončit – vysmějí se mu všichni, kteří to uvidí. ³⁰To je ten člověk, řeknou, který začal stavět, ale nemohl dokončit.“

1K 13:8 „Láska nikdy nezanikne. Prorocství – to pomine; jazyky – ty ustanou; poznání – to bude překonáno.“

Ga 5:22.23 „²²Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrot, věrnost, ²³tichost a sebeovládání. Proti tomu se zákon neobrací.“

Př 24:30-34 „³⁰Šel jsem kolem pole muže lenivého, kolem vinice člověka bez rozumu, ³¹a hle, byla celá zarostlá plevelem, celý její povrch pokrývaly kopřivy a její kamenná zeď byla pobořena. ³²Když jsem na to hleděl, vzal jsem si to k srdci, přijal jako napomenutí to, co jsem viděl: ³³Trochu si pospíš, trochu zdráhneš, trochu složíš nuce v klín a poležíš si ³⁴a tvá chudoba přijde jak pobuda a tvá nouze jako ozbrojenec.“

2K 6:14-18 „¹⁴Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou? ¹⁵Jaký souzvuk Krista s Belialem? Jaký podíl věřícího s nevěřícím? ¹⁶Jaké spojení chrámu Božího s modlami? My jsme přece chrám Boha živého. Jak řekl Bůh: „Budu přebývat a procházet se mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem.“ ¹⁷A proto „vyjďte z jejich středu a oddělte se“, praví Hospodin a „ničeho nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu“ ¹⁸a „budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů“.

Př 11:14 „Pro nerozvážené vedení padá lid, kdežto v množství rádců je záchrana.“

Př 3:5.6 „⁵Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej. ⁶Poznávej ho na všech svých cestách, on sám napřímí tvé stezky.“

ÚT 16. dubna – Příprava na rodičovství

Ž 127:4.5 „*Čím jsou šípy v ruce bohatýra, tím jsou synové zplození v mládí. ⁵Blaze muži, který jimi naplnil svůj toulec! Nebudou zahanbeni, až budou v bráně jednat s nepřáteli.*“

IS 1:27 „Modlíla jsem se za tohoto chlapce a Hospodin mi dal, zač jsem ho tak naléhavě prosila.“

Sd 13:7 „Řekl mi: ‚Hle, otěhotíš a porodíš syna. Nepij teď víno ani opojný nápoj a nejez nic nečistého, protože ten chlapec bude od mateřského života až do dne své smrti Boží zasvěcenec.‘“

L 1:5-17.39-45 „⁵Za dnů judského krále Heroda žil kněz, jménem Zachariáš, z oddílu Abiova; měl manželku z dcer Áronových a ta se jmenovala Alžběta. ⁶Oba byli spravedliví před Bohem a žili bezúhonně podle všech Hospodinových příkazů a ustanovení. ⁷Neměli však děti, neboť Alžběta byla neplodná a oba již byli pokročilého věku. ⁸Když jednou přišla řada na Zachariášův oddíl a on konal před Bohem kněžskou službu, ⁹připadlo na něj losem podle kněžského řádu, aby vešel do svatyně Hospodinovy a obětoval kadidlo. ¹⁰Venku se v hodinu té oběti modlilo velké množství lidu. ¹¹Tu se mu ukázal anděl Páně stojící po pravé straně oltáře, kde se obětovalo kadidlo. ¹²Když ho Zachariáš uviděl, zděsil se a padla na něho bázeň. ¹³Anděl mu řekl: ‚Neboj se, Zachariáši, neboť tvá prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan. ¹⁴Budeš mít radost a veselí a mnozí se budou radovat z jeho narození. ¹⁵Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým. ¹⁶A mnohé ze synů izraelských obrátí k Pánu, jejich Bohu; ¹⁷sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový.‘ ... ³⁹V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do hor do města Judova. ⁴⁰Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. ⁴¹Když Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, pohnulo se dítě v jejím těle; byla naplněna Duchem svatým ⁴²a zvolala velikým hlasem: ‚Požehnaná jsi nade všechny ženy a požehnaný plod tvého těla. ⁴³Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána? ⁴⁴Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém těle. ⁴⁵A blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána.‘“

L 1:46-55.76-79 „⁴⁶Maria řekla: ‚Duše má velebí Pána ⁴⁷a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, ⁴⁸že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavit všechna pokolení, ⁴⁹že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno ⁵⁰a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. ⁵¹Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; ⁵²vladaře svrhl z trůnu a ponížil povýšené, ⁵³hledové nasypil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. ⁵⁴Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství, ⁵⁵jež slíbil našim otcům, Abrahamovi a jeho potomkům navěky.‘ ... ⁷⁶A ty, synu, budeš nazván prorokem Nejvyššího, neboť půjdeš před Pánem, abys mu připravil cestu ⁷⁷a dal jeho lidu poznat spásu v odpuštění hříchů, ⁷⁸pro slitování a milosrdenství našeho Boha, jímž nás navštíví Vycházející z výsosti, ⁷⁹aby se zjevil těm, kdo jsou ve tmě a stínu smrti, a uvedl naše kroky na cestu pokoje.‘“

ST 17. dubna – Příprava na stáří

Ž 90:10 „*Počet našich let je sedmdesát roků, jsme-li při síle, pak osmdesát, a mohou se pyšnit leda trápením a ničemnostmi; kvapem uplynou a v letu odcházejí.*“

Ž 71 „¹Utíkám se k tobě, Hospodine, kéž nikdy nejsem zahanben! ²Pro svou spravedlnost mě vysvobod, pomoz mi vyvázat, skloň ke mně své ucho, buď mou spásou. ³Buď mi skalním přitbytkem a budu se tam uchylovat stále. Rozhodls o mě záchráně, tys můj skalní štít, moje pevná tvrz! ⁴Bože můj, pomoz mi vyvázat z moci svévolníka, z rukou bídáka a násilníka. ⁵Ty jsi přece má naděje, Panovníku Hospodine, v tebe už od mládí doufám. ⁶Na tebe jsem odkázán už ze života matky, oddělil sis mě v matčině nitru, chvalo zpěv můj o tobě bude znít stále. ⁷Za zárak budu vytrvale čekat a vždy víc a nade vše tě budu chválit. ¹⁵O tvé spravedlnosti budou má ústa vypravovat, každého dne svědčit o tvé spáse, a přece nestačím všechno vypovědět. ¹⁶Přicházím s bohatýrskými činy Panovníka Hospodina; tvoji spravedlnost, jenom tvoji, budu připomínat. ¹⁷Od mladosti, Bože, jsi mě vyučoval a já dosud oznamuji tvoje divy. ¹⁸Ani ve stáří a šedinách mě, Bože, neopouštěj, dokud neseznámím toto pokolení se skutky tvé paže a s tvou bohatýrskou silou všechny, kteří přijdou. ¹⁹Bože, tvoje spravedlnost až k vyšším sahá, vykonals veliké věci. Bože, kdo je dal rovnou! ²⁰Ty jsi mi dal zakusit čemá zlá soužení a zase mi život vracíš a z propasti země přivádíš mě nazpět. ²¹Ty mě stále činíš větším, útechou mě zahrnuješ.

²²A já strunným nástrojem ti budu vzdávat chválu, Bože můj, za tvoji věrnost, s citerou ti budu zpívat žalmy, Svatý Izraele.
²³Ať plesají mé rty, když ti zpívám žalmy, i má duše tebou vykoupená. ²⁴A můj jazyk bude o tvé spravedlnosti hovořit každodenně, budou se rdít hanbou ti, kdo mi strojili zlé věci.“

ČT 18. dubna – Příprava na smrt

1K 15:54-55 „⁵⁴A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: „Smrt je pohlcena, Bůh zvítězil!“ ⁵⁵Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?““

1K 15:20-26 „²⁰Avšak Kristus byl vzkříšen jako první z těch, kdo zesnuli. ²¹A jako vešla do světa smrt skrze člověka, tak i zmrtnýchvstání: ²²jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života. ²³Každý v daném pořadí: první vstal Kristus, potom při Kristově příchodu vstanou ti, kdo jsou jeho. ²⁴Tu nastane konec, až Kristus zruší vládu všech mocností a sil a odevzdá království Bohu a Otcí. ²⁵Musí totiž kralovat, „dokud Bůh nepodmaní všechny nepřátele pod jeho nohy“. ²⁶Jako poslední nepřítel bude přemožena smrt.“

Ř 3:22 „Boží spravedlnost skrze víru v Ježíše Krista pro všechny, kdo věří. Není totiž rozdílu.“

1Kr 2:1-4 „¹Když se přiblížil čas Davidovy smrti, přikázal svému synu Salomounovi: ²„Odcházím cestou všeho pozemského. Ty však buď rozhodný a mužný. ³Dbej na to, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh: Chod' po jeho cestách a dodržuj jeho nařízení a přikázání, jeho práva a svědectví, jak jsou zapsána v zákoně Mojžíšově, a tak budeš mít úspěch ve všem, co budeš konat, ať se obrátíš kamkoli. ⁴A Hospodin splní své slovo, které mi dal: „Budou-li tvoji synové dbát na svou cestu tak, aby chodili přede mnou věrně celým srdcem a celou duší, nebude z izraelského trůnu vyhlazen následník z tvého rodu.““

2S 11 „¹Na přelomu roku, v době, kdy králové táhnou do boje, poslal David Jóaba a s ním své služebníky i celý Izrael, aby hubili Amónovce a oblehli Rabu. David však zůstal v Jeruzalémě. ²Jednou k večeru vstal David z lože a procházel se po střeše královského domu. Tu spatřil ze střechy ženu, která se právě omývala. Byla to žena velmi půvabného vzhledu. ³David si dal zjistit, kdo je ta žena. Ptal se: „Není to Bat-šeba, dcera Eliáмова, manželka Chetejce Urijáše?“ ⁴David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní spal; očistila se totiž od své nečistoty. Potom se vrátila do svého domu. ⁵Ta žena však otěhotněla a poslala Davidovi zprávu: „Jsem těhotná.“ ⁶David vzkázal Jóabovi: „Pošli mi Chetejce Urijáše.“ Jóab tedy poslal Urijáše k Davidovi. ⁷Urijáš k němu přišel a David se ho ptal, jak se daří Jóabovi, jak se daří lidu a jak se daří v boji. ⁸Pak řekl David Urijášovi: „Zajdi do svého domu a umyj si nohy.“ Urijáš vyšel z královského domu a za ním nesli královský dar. ⁹Urijáš však ulehl se všemi služebníky svého pána u vchodu do královského domu a do svého domu nezašel. ¹⁰Když oznámili Davidovi, že Urijáš do svého domu nezašel, otázal se David Urijáše: „Což jsi nepřišel z cesty? Proč jsi tedy nezašel do svého domu?“ ¹¹Urijáš Davidovi odpověděl: „Schrána, Izrael i Juda sídlí v stánkách, můj pán Jóab i služebníci mého pána táboří v poli. A já bych měl vstoupit do svého domu, jíst a pít a spát se svou ženou? Jakože jsi živ, jakože živa je tvá duše, něčeho takového se nedopustím!“ ¹²David Urijášovi řekl: „Pobud' tu ještě dnes, zítra tě propustím.“ Urijáš tedy zůstal v Jeruzalémě toho dne i nazítří. ¹³David ho pozval, aby s ním jedl a pil, a opil ho. On však večer vyšel a ulehl na svém loži se služebníky svého pána. Do svého domu nezašel. ¹⁴Ráno David napsal Jóabovi dopis a poslal jej po Urijášovi. ¹⁵V tom dopise psal: „Postavte Urijáše do nejtuzšího boje a pak od něho ustupte, ať je zabít a zemře.“ ¹⁶Jóab tedy obhlédl město a určil Urijášovi místo, o kterém věděl, že tam jsou vybraní válečníci. ¹⁷Vtom vytrhli mužové města a bojovali s Jóabem. Z lidu padlo několik Davidových služebníků, též Chetejec Urijáš našel smrt. ¹⁸Jóab poslal Davidovi zprávu o všem, co se v té bitvě stalo. ¹⁹Poslovi přikázal: „Vypověš králi všechno o té bitvě. ²⁰On ti v návalu královského rozhořčení jistě vytkne: „Proč jste bojovali tak blízko města? Což jste nevěděli, že z hradeb střelíte?“ ²¹Kdo zabil Abímeleka, syna Jeríbešetova? Nebyla to žena, která na něho svrhla ze zdi mlýnský kámen, takže umřel v Tebesu? Proč jste se přibližovali k hradbám?“ Pak řekneš: „Také tvůj služebník Chetejec Urijáš je mrtev.““ ²²Posel šel, přišel k Davidovi a oznámil všechno, s čím ho Jóab poslal. ²³Posel Davidovi řekl: „Ti muži byli v přesile a vytrhli proti nám do pole, ale my jsme na ně dotírali až do vrat brány. ²⁴Vtom začali z hradeb na tvé služebníky střelět lučištníci a usmrtili několik královských služebníků. Také tvůj služebník Chetejec Urijáš je mrtev.“ ²⁵David řekl poslovi: „Vyříd' Jóabovi: „Nepokládej to za nic zlého, vždyť meč požírá tak i onak. Zesil svůj boj proti městu a zboř je.“ Posilni ho!“ ²⁶Když Urijášova žena uslyšela, že její muž Urijáš je mrtev, naříkala nad svým manželem. ²⁷Jakmile však smutek pomínil, David pro ni poslal, přijal ji do svého domu a ona se stala jeho ženou. Porodila mu pak syna. Ale v očích Hospodinových bylo zlé, co David spáchal.“

PÁ 19. dubna – Podněty k zamyšlení

Uvažujeme-li o příběhu starověkých Izraelců na poušti, můžeme vidět téměř nekonečný seznam chyb a omylů – a to navzdory úžasnému zjevení Boží lásky a moci. Nakonec, dříve než měli Izraelci konečně vstoupit do zaslíbené země (a prožít další obrovskou změnu), museli si od Mojžíše vyslechnout následující slova: „Na vlastní oči jste viděli, co Hospodin učinil kvůli Baal-peórovi, že každého muže, který chodil za Baal-peórem, Hospodin, tvůj Bůh, vyhladil z tvého středu. Ale vy, kteří jste se přimkli k Hospodinu, svému Bohu, jste dodnes všichni živi. Hleď, učil jsem vás nařízením a právům, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: „Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!“ Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám? Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevymizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky.“ (Dt 4,3–9) Je důležité, abychom nikdy nezapomněli, co pro nás Hospodin vykonal. Nejlepším způsobem, jak na to nezapomenout, je mluvit o tom a učit to druhé, a zvláště nastupující generaci. Všímněte si, jak důležitou roli v tom všem hrála rodina. Izraelci měli svým zkušenostem učit své děti a své vnuky.

Otázky k rozhovoru

1. Ve třídě sobotní školy se spolu podělte o vlastní zkušenosti, které máte s přípravou na některé důležité období života – manželství, rodičovství, stáří apod. Jak tato zkušenost ovlivnila život vaší rodiny? Co byste ze své zkušenosti chtěli poradit jiným, aby jim to pomohlo v přípravě na toto životní období?
2. Uvažujte o Davidových slovech Šalomounovi v kontextu jeho hříchů a pohrom, které pak na něj přišly a ovlivnily nejen jeho kralování, ale i život jeho rodiny. V čem můžeme v Davidově případě vidět realitu působení Boží milosti?

